

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: ο Κύριος ήλθε στον κόσμο και ενανθρώπησε για να μας ανοίξει το δρόμο προς το Θείο ύψος

[gallery]

Την αγρυπνία τέλεσε στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά Μόσχας την παραμονή της εορτής του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία συνέπεσε με το Σάββατο του Λαζάρου, το απόγευμα, στις 6 Απριλίου 2012, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της αγρυπνίας ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου αναφέρθηκε στο νόημα της εορτής.

Σύμφωνα με τον Μητροπολίτη Ιλαρίωνα ο Θεός ενανθρώπησε για να δεχθεί το χειρότερο και να μας χαρίσει το καλύτερο. Το χειρότερο είναι η πεπτωκία ανθρώπινη φύση, ενώ το καλύτερο είναι η θεία φύση.

Η ανθρώπινη φύση όταν δημιουργήθηκε από τον Θεό, ήταν αμέτοχη της αμαρτίας, ούτε ήταν υποκείμενη στην αρρώστια, στη φθορά, στο θάνατο. Ο Αδάμ στον Παράδεισο απολάμβανε την εγγύτητά προς τον Θεό. Όταν όμως έπεσε, η ανθρώπινη φύση παρασύρθηκε από την αμαρτία και μαζί με τον Αδάμ όλη η κτίση άρχισε να συστενάζει και συνωδίνει, «ή γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται» (Ρωμ. 8.19). Έτσι άρχισε μια μακρά και τραγική ιστορία της ανθρωπότητας, όπου συνυπήρχαν το καλό με το κακό, το φως με το σκότος, το καλύτερο με το χειρότερο.

«Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ενσαρκώθηκε και ήλθε στον κόσμο για να προσλάβει εκείνη την ανθρώπινη φύση, η οποία υπέκυψε στην αμαρτία και έπαθε από τις συνέπειες της αμαρτίας. Προσέλαβε τη φθαρτή φύση. Έγινε, όπως έλεγαν οι άγιοι πατέρες, μια θαυμαστή ανταλλαγή: ο Θεός δώρισε στον άνθρωπο τη θειότητά Του, λαμβάνοντας τη φθαρτή του φύση, όχι εκείνη την οποία έκτισε, αλλά την οποία διέφθειρε ο άνθρωπος με την αμαρτία και την ανυπακοή του.

Ο Αδάμ πλανήθηκε, δεν έγινε *ώς θεός*, αλλά ο Θεός ενανθρώπησε για να θεοποιήσει τον Αδάμ, και όχι έναν μακρινό χρονικά Αδάμ, τον οποίο ορισμένοι εκλαμβάνονται ως ένα μυθικό πλάσμα, αλλά

εκείνο τον Αδάμ και την Έβα, οι οποίοι είμαστε όλοι εμείς και ο καθένας ξεχωριστά. Ο Θεός ήλθε στον κόσμο και ενανθρώπησε, προσέλαβε την ανθρώπινη μας φύση με όλες τις συνέπειες της αμαρτίας γι να μας ανοίξει το δρόμο προς το Θείο ύψος και προς τη θέωση».

Αυτός ο δρόμος της Θείας κενώσεως άρχισε όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ ήλθε στη Υπεραγία Θεοτόκο Μαρία και της ανήγγειλε την Ενσάρκωση του Σωτήρα του κόσμου. Αυτή δέχθηκε την είδηση μέσα στην καρδιά Της και ταυτόχρονα Την επισκίασε η χάρη του Παναγίου Πνεύματος και με έναν θαυμαστό τρόπο συνέλαβε το Βρέφος, το Οποίο ήταν ο Ενασρκωθείς Θεός.

Μέσα στη μυστηριώδη και ενειπωτη πρόνοια του Θεού η Θεία Ενσάρκωση ήταν προγραμματισμένη εξαρχής και ο Θεός δημιούργησε την ανθρώπινη φύση έτσι ώστε να είναι σε θέση να χωρέσει το Θεό. Ακόμα η αμαρτία και η ανυπακοή και η διαβολική πλάνη ήταν αδύνατο να εμποδίσουν το Θείο σχέδιο της σωτηρίας των ανθρώπων. Εμείς σήμερα, ως Αδάμ και Εύα της σύγχρονης εποχής, των οποίων τη φύση έπληξε η αμαρτία, η ζωή αλλοιώθηκε με τις αμαρτωλές τάσεις και με κάθε είδους μολυσμού και κακίας, έχουμε τη δυνατότητα να προσερχόμαστε στο Ναό και να κοινωνούμε των Αγίων του Χριστού Μυστηρίων.

Διά της Αγίας Κοινωνίας γίνεται εκείνο, το οποίο αναφέρεται στα λειτουργικά κείμενα, ότι δηλαδή ο άνθρωπος γίνεται κατά χάριν θεός, μετέχει της θείας φύσεως. Γίνεται η μυστική εκείνη ανάσταση, το προεικόνισμα της οποίας ήταν η ανάσταση του Λαζάρου, την οποία ενθυμόμαστε σήμερα επίσης. Με το θάνατό του ο Κύριος κατέλυσε το θάνατο με το θανατό Του.

Τι σημαίνει η κατάλυση του θανάτου; Δε σημαίνει ότι παύουμε να πεθαίνουμε με τη φύση μας. Άλλωστε και ο Λάζαρος αφού ανέστη πέθανε και δεύτερη φορά μετά από καιρό και πέρασε στην αιώνια ζωή. Η κατάλυση του θανάτου δηλώνει την παρουσία του Θεού ανάμεσά μας και εντός μας, ότι ο Θεός με την παρουσία Του ζωοποιεί την ανθρώπινη μας φύση.

«Μετά χαράς εισερχόμαστε στη Μεγάλη Εβδομάδα διότι γνωρίζουμε ότι ο Κύριος ήλθε στον κόσμο *διά την ημετέραν σωτηρίαν*, έπαθε για να μας ελευθερώσει από την εξουσία του σκότους. Ήλθε και σκήνωσε σε μάς για να ζήσει μαζί μας αι ανάμεσά μας, για να ενεργήσει εντός μας και να ζωοποιήσει την ανθρώπινη μας φύση διά τη θεία Του παρουσία. Ο, τι χειρότερο είχαμε τα προσέλαβε δίδοντας αντάλλαγμα όλο το καλύτερο.

Από μας πλέον εξαρτάται να δεχθούμε το θείο δώρο, να είμαστε άξιοι η ανάξιοι του θείου ελέους, αυτού του απ' αιώνος μυστηρίου, το οποίο τελείται σήμερα και θα τελείται με κάθε άνθρωπο, ερχόμενο προς τον Χριστό έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν».